

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4152

гр. Варна, 07.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Г.

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
И.ка Д. Дрингова

като разглежда докладваното от Деспина Г. Г. Въззивно гражданско дело № 20223100501913 по описа за 2022 година

С решението на ВРС-48с-в № 1989/2.06.2022 по гр.д.№ 15809/ 2021 **Е ПРЕКРАТЕН** бракът между И. Н. К. ЕГН ***** и М. Г. Г. ЕГН ***** поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство, на осн.чл.49 ал.1 СК;

ПОСТАНОВЕНО **Е**, че **ВИНА** за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака има **съпругът** И. Н. К.;

ПРЕДОСТАВЕНО Е упражняването на родителските права по отношение на детето П И К., ЕГН ***** на майката М. Г. Г., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЕНО Е местоживее на детето П И К. ЕГН ***** **при майката** М. Г. Г. ЕГН ***** с адрес с.Детелина,общ.Долни чифлик, обл.Варна;

ОПРЕДЕЛЕН Е режим на лични отношения на бащата И. Н. К. ЕГН ***** **с** детето П И К. ЕГН ***** , както следва:

всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 9ч в събота до 18ч в неделя, с преспИ.е, както и в деня на **рождения ден на бащата** /7.09./ - от 9ч до 18ч, както и **един месец през лятото** всяка година, когато майката не ползва платен годишен отпуск;

всяка нечетна година: втората половина на Коледните и Новогодишните празници от 30.12. до 02.01 на следващата година, от 10ч на първия ден до 16ч на последния ден и от четвъртък (Велики четвъртък) в седмицата преди Великден до събота с преспИ.е, от 10ч на първия ден до 16ч на последния ден;

всяка четна година: от 25.12. до 28.12., с преспИ.е, от 10ч на първия ден до 16ч на последния ден и първата половина на Великденските празници, начиная от събота (Цветница) от 10ч до 16ч в сряда преди Великден,

както и на **рождения ден на детето** /17.12./ - за времето от 17ч до 20ч на същия ден;

ОСЪДЕН Е бащата И. Н. К. **да заплаща** на детето П И К., род.17.12.2016г, чрез неговата

майка и законен представител М. Г. Г. ЕГН ***** издръжка месечно в размер на по **350лв** /триста и петдесет лева/, считано от 1.11.2021г, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска, с падеж пето число на месеца, за който се дължи, до настъпване на основание за изменението или прекратяването ѝ;

ОСЪДЕН Е бащата И. Н. К. ЕГН ***** да **заплати** на детето П И К., род.17.12.2016г, чрез неговата майка и законен представител М. Г. Г. ЕГН *****, сумата от **2080лв** /две хиляди и осемдесет лева/, представляваща **издръжка за минало време за периода от 1.03.2021г до 31.10.2021г**, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба-29.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане;

ПОСТАНОВЕНО Е след прекратяването на брака жената да носи фамилно име Г.;

ПРЕДОСТАВЕНО Е ползването на семейното жилище, представляващо къща, в с.Детелина, общ.Долни чифлик, Варн.област, находящо се в имот пл.№ 2 в кв.1 по плана на селото, на М. Г. Г.;

ОСЪДЕНА Е М. Г. Г. ЕГН ***** да **заплаща** на И. Н. К. ЕГН ***** сумата от **по 100лв /сто лева/** месечен наем за ползването на семейното жилище, представляващо къща, в с.Детелина, общ.Д.чифлик, Варн.обл., находящо се в имот пл.№ 2 в кв.1 по плана на селото, считано от датата на постановяване на решението, на осн.чл.57 ал.2 вр.ал.1 вр.чл.56 ал.2 СК;

ОСЪДЕН Е И. Н. К. ЕГН ***** да **заплати** по сметка на ВРС държ.такса по исковете за издръжка общо в размер на **587,20лв** /петстотин осемдесет и седем лева и 20ст/; **144лв** /сто четиридесет и четири лева/ по иска по 57 ал.2 СК и **40лв** /четиридесет лева/ - по иска за развод;

ОСЪДЕН Е И. Н. К. ЕГН ***** да **заплати** на М. Г. Г. ЕГН ***** сумата от **435лв** –/четиристотин тридесет и пет лева/ - разноски в производството, на осн.чл.329 ал.1 ГПК.

Недоволен от постановеното решение е ответникът **И. Н. К.**, който подава **въззивна жалба вх.№ 46931/ 11.07.2022г** срещу решението на ВРС в следните му **части**, с които е прекратен бракът му с М. Г. К. и е постановено, че вина за настъпилото ДНР на брака има само той; осъден е да заплаща в полза на малолетното си дете П, род.2016г, месечна издръжка в размер на 350лв, считано от 1.11.2021г, както и такава за минало време общо в размер на 2080лв за периода от 1.03.2021г до 31.10.2021г; на жената е предоставено ползването на семейното жилище, представляващо къща, намираща се в с.Детелина, общ.Д.Чифлик, Варн.обл., в имот пл.№ 2 в кв.1 по плана на селото, която е лична собственост на мъжа; осъден е да заплати съответните държавни такси, следващи се върху присъдените размери на издръжките, както и тези по иска по чл.57 ал.2 СК и по иска за развод, а също и сторените от ищцата разноски по делото.

Счита решениејто на ВРС в посочените части за неправилно, неоснователно и незаконосъобразно поради противоречието му с материалния закон, както и поради

допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

По отношение на ВИНАТА.

От мотивите на съд.решение не можело да се направи извод, че вина за разстройството на брачните отношения има съпругът И. Н.К..

Разпитаните свидетелите нямат преки впечатления от съвместният живот на страните, а преразказват изложеното от съпругата му в исковата молба.

Поддържа изложените още с насрещната ИМ твърдения за допуснати от страна на ищцата брачни провинения, както следва:

още в началото на 2020г М. К. се изнесла от семейното жилище, след като въззивникът се опитал да проведе разговор с нея във връзка с нейното агресивно поведение и избухлив характер; безкрайните скандали, предизвиквани без причина или при задаване на неудобен за нея въпрос; с безразсъдното ѝ шофиране, което поставя в опасност нейният живот и този на детето им.

Поддържа, че причина /твърдяно още с НИМ/ за настъпилият разрыв в отношенията им било упражняваното системно физическо насилие над него, като на моменти си позволявала дори да го удря, да му бие шамари, но той никога не отвръщал на упражненото спрямо физическо и вербално насилие - нецензурни думи по негов адрес, по адрес на майка му и сестра му в присъствието на тяхната дъщеря П. При всеки опит да проведе нормален разговор с нея, въззиваемата проявявала агресивно поведение, което било в разрез с установените норми на поведение в семейната среда.

Търпял и излагащото я, недопустимо за семейна жена, поведение, вкл. когато бившият ѝ съпруг идвал да я взима от дома им и двамата излизали, а той оставал при детето им.

Като мъж се чувствал безкрайно неудобно от поведението ѝ, но никога не си и помислял, че ще отиде в „Съдебна медицина“ и ще кажа на лекаря, че нараняванията, които има, са в резултат от нанесените от съпругата му удари и че тя му посягала.

Според него друга причина, провокирала агресията ѝ над него, било ходенето ѝ по врачки и гадателки, след което ставала нервна и сприхава.

На сл.място изтъква, че дългото стоене пред компютъра и сърфирането в Интернет, последното на ниво пристрастеност, не ѝ давало възможност да обръща достатъчно внимание нито на съпруга си, нито на детето им.

Понеже държал на семейството си полагал усилия да запази същото, вярвайки, че проблемите в семейството се разрешават чрез активен диалог и компромиси, но въззиваемата не пожелала да води такъв, като предприела цЕ.сочено поведение на конфронтация срещу него.

След като въззиваемата се прибрала с детето при него, били безкрайни обещанията от нейна страна, че няма да се държи по този начин, че много съжалявала и ще се опитала да овладее избухливия си характер, че нямало повече да „рови“ в телефона му, като двамата

вземали решение да запазят семейството си и дъщеря им, което да расте в спокойно и любящо семейство.

Поради всичко изложено счита, че вина за натъпилото ДНР на брака има само съпругата му, която, няколко месеца след прибирането си при него заедно с детето, отново станала агресивна, раздразнителна и сприхава, започна отново да го обижда като била вечно недоволна от него. Стигнало се дотам да не можел да проведе нормален разговор с нея.

Излага още, че съпругата му обичала високите скорости и винаги, когато се качала на колата, за да отиде на работа или по работа, се притеснявал докато се прибере.

По принцип въззивникът винаги си мълчал, но при едно прибиране през 2020г, когато получил няколко акта за нарушения по ЗДвП й казал, че безразсъдното й шофиране поставяло в опасност нейния живот и този на детето. В отговор съпругата избухвал поредният скандал, придружен с викове и обиди от нейна страна, след което се изнесла от семейното жилище с детето.

Твърди се, че при пореден скандал от нейна страна била влязла в дома на майка му /която също живее в с.Детелина/, разбивайки входната врата на жилището, била тършувала из вещите и документите й. По този повод майка му се обадила и когато въззивникът отишъл, заварил майка си много уплашена и че трябвало да се обадят в Полицията. В този момент въззиваемата му позвънила да го търси къде е и той й казал за случката и че ще се забави заради сигнала, който щели да подават до Полицията, при което тя заявила, че е разбила жилището, за да търси някакви документи, които не можела да намери въкъщи, че нямало да се повтори и че просто била побесняла. Понеже И. познавал избухливия й характер, да разубеждал майка си да не звъни в Полицията.

Въззивникът, колкото и да му било неудобно и да се срамувал, казал истината на майка си /която била чула разговора и била вече разбрала/, майка му се разплакала, а въззивникът отишъл да купи патрон за бравата и след това й помогнал да подредят дома.

На сл.място счита за несонователни мотивите на съда, в които приема, че той бил агресивен към въззиваемата и че не бил полагал грижи за семейството си. Счита, че това е изградено само върху предположение, без да са налице доказателства, като излага следното:

В средата на м.март 2021г му позвънил негов приятел, който също живеел в с.Детелина, и му казал, че вратата на гаража до къщата била огъната. След няколко дни, на 17.03.2021г се обадил на М. да я пита какво се е случило, като казал, че в следобедните часове ще отиде до къщата. Същия ден сл.обед там заварил съпругата си, която го посрещнала с поредния скандал – какво го интересувало, че вратата на гаража била огъната. Успял да вдигне вратата и влязъл вътре. Тя вървяла след него и крещяла, използвайки обидни епитети и определения по негов адрес. На въпроса му какво се е случило, тя побесняла и се нахвърлила върху него, дърпайки блузата му, която скъсала, нанасяйки удари с юмрук в областта на гръдния му кош. Успял да се откопчи от нея и излязъл от гаража, след което чул много силен шум от блъскане и ритане на шкафовете в гаража, които вероятно беше съборила. Качил се на колата и тръгнал за Варна.

В тази връзка възразява, че когато излязъл от гаража, въззиваемата не е имала нараняванията, посочени в листа за преглед на пациент, както и у-ето от „Съд.медицина“ при МБАЛ „Св.Анна-Варна“АД, изд.на 18.03.2021, още повече, че се бил видял с нея в следобедните часове на същия ден и затова твърди, че нараняванията не са били причинени от него. Представените документи опровергавали изложените в ИМ твърдения относно часа, извършителя и механизма на получената травма, поради следното:

на 17.03.2021г въззиваемата е посетила МБАЛ„Св.Анна-Варна"АД, като от издадения лист за преглед на пациент е посочен час - 19.10ч.

Разстоянието от с.Детелина до гр.Варна е 30,623км., което, изключва възможността въззиваемата да е получила травмата в 19ч в с.Детелина и в 19.10ч да е била в МБАЛ„Св.Анна - Варна"АД, което потвърждава соченото от него твърдение, че се е видял с нея в селото в следобедните часове и когато си е тръгнал, тя не е имала наранявания.

На 18.03.2021г ищцата е посетила кабинет в Отделение“Съдебна медицина“ при МБАЛ„Св.Анна-Варна"АД, като е казала на съдебният лекар - д-р Ганчев, че на 17.03.2021г към 19.00ч в дома е била ударена.

Предвид изложеното неоснователно съдът е приел, че с агресията, която бил проявил към съпругата си /каквато никога не е имало от негова страна/ и с неполагането на грижи за семейството си бил виновен за разтрогването на брака им. Напротив, години наред въззиваемата не е работила и той издържал семейството.

По отношение на присъдените ИЗДРЪЖКИ - за минало време и за бъдеще

Решението и в тази част счита за неправилно поради следното:

Години наред въззивникът е издържал семейството си, работейки като моторист на кораб, въззиваемата работила от около две години и половина.

Дори и след раздялата продължил да се грижи за детето си и да плаща издръжка според възможностите, които имал в момента, тъй като живее на квартира и изплаща изтеглени по време на брака потребителски кредит.

В тази връзка счита, че е в състояние да заплаща 180лв, който размер счита за съобразен с нуждите на детето му, което е на 5 години.

По отношение СЕМЕЙНОТО ЖИЛИЩЕ.

Счита решението на ВРС и в тази част за неправилно поради следното:

Не отговаряло на истината приетото в мотивите, че след раздялата на страните от края на м.февруари 2021г. въззиваемата живеела с детето в жилището в с.Детелина. Имотът в с.Детелина е лична собственост на въззивника, придобит чрез дарение от неговите дядо и баба. Жилищната сграда, построена в дворно място с площ от 1750кв.м., е на два етажа, а не както било посочено от ищцата - на един етаж.

След раздялата им въззиваемата се изнесла от жилището и отишла да живее при родителите си в гр.Варна, тъй като бившият ѝ съпруг, с когото има връзка, още отпреди това живеел в гр.Варна.

В подкрепа на това самата въззиваема при издаването ѝ на лист за преглед на пациент е посочила адрес в гр.Варна - ул.“.....

При положение, че същата сама е напуснала сем.жилище, затова същото не следва да ѝ бъде предоставяно.

В евентуалност, ако ѝ бъде предоставено на нея, то въззивникът е отправил искане още пред РС за заплащането на наемна цена в размер на 350лв месечно за ползването на собственият му имот, което е половината от полагащата се наемна цена за такъв имот - масивна жилищна сграда на два етажа, стопански постройки, построени в дворно място, цялото с площ от 1750кв.м., доколкото половината от имота ще се ползва и от неговото дете П.

Предвид изложеното, моли за уважаване подадената в.жалба и за отмяна постановеното решение в посочените части, като бъде постановено друго, с което:

1/ да бъде **прекратен** сключеният между страните **гр.брак**, като бъде обявено, че **вина за разстройството на брачните отношения има въззиваемата;**

2/ да бъде определено местоживеенето на детето **при майката** на адрес: **в гр.Варна ул.".....;**

3/ бащата **И. К. се задължава да заплаща** в полза на детето П Ив.К., род.17.12.2016г, **месечна издръжка** в размер на **180лв**, считано, от влизане на решението в сила, ведно със законната лихва за всяка закъсняла вноска, с падеж, пето число на месеца, за който се дължи издръжката, до настъпване на законно основание за нейното изменение;

4/ ползването на **семейното жилище в с.Детелина да бъде предоставено на въззивника, а в евентуалност**, ако същото бъде предоставено на въззиваемата, то същата да бъде осъдена да му заплаща **месечен наем в размер на 350лв**, считано от постановяване решението за развод. Така с последното се обжалва размерът на определиния от ВРС наем.

Претендира заплащане на сторените по делото разноси.

С въззивната жалба са направени **доказателствени искания:**

1/ за издаване на съд.удостоверение, по силата, на което да се снабди с друго такова от НАП-Варна относно, регистрирани трудови договори на лицето М. Г. К. ЕГН ***** за периода 1.11.2016г - 31.12.2021г;

2/ за издаване на съд.удостоверение, по силата на което да се снабди с друго такова от МВР, ОД на МВР-Варна за постоянния и настоящ адрес на лицето М. Г. К., ЕГН *****;

3/ за допускане на двама души свидетели при условията на водене, които да удостоверят обстоятелствата, изложени в подадената в.жалба, които искания е направил още пред РС, за установяване на твърдените от него обстоятелства:

- че е полагал грижи за семейството и го е издържал;

- за упражняваната спрямо него физическа и вербална агресия от страна на въззиваемата;

- за излагащото я като съпруга поведение;

- за системните скандали, предизвиквани от нея ;

- за напускането на сем.жилище ;

4/ за допускането на СТЕ, която да определи пазарният месечен наем на имота в с.Детелина, лична собственост на въззивника.

Горните искания е отправил още с подадения писмен отговор и насрещен иск, но поради отсъствието му от страната не е имал възможност да осигури довеждането на свидетелите и да се снабди със съд.удостоверения, както и да внесе таксата за допуснатата от съда СТЕ

В срока по чл.263 ал.1 ГПК от **М. Г. К. е постъпил писмен отговор** със становище за допустимост, но изцяло за неоснователност на жалбата и за потвърждаване решението в обжалваните части като правилно и законосъобразно.

Поддържа възраженията, направени още пред първата инстанция по твърденията на ответника.

Посочва, че в жалбата са изложени фактическите твърдения, които са повторение на твърдяното в отговора на ИМ и в НИМ. Доказателствените искания по отношение на същите, заявени още пред РС, счита за преклудирани съобразно чл.266 ГПК.

Въззивникът се домогва да установи, че съдът е извършил процесуални нарушения като не е събрал исканите от него доказателства. Счита, че ответникът, сега въззивник, е имал възможността да ангажира допуснатите му от съда доказателства, в това число да заплати своевременно поисканата от него СТЕ, да води свидетели, да заплати и получи поисканото съдебно удостоверение, да представи доказателства за наличност по негови банкови сметки и пр., но не го е направил, причина за което е допуснато от негова страна negliжиране на процеса и процесуалните правила. Горното не може да бъде «основателна причина» за непредставянето им пред РС.

На страната своевременно - на 1.04.2022г бил връчен проектът за доклад по делото и призовката с уведомление за насроченото за 1.06.2022 година о.с.з. и същият е могъл да изпълни указанията на съда и да организира адекватно защитата си.

По делото е установено, че майката и детето обитават само първия жилищен етаж (втория) на находящата се в имота сграда, състоящ се от кухня с хол, две спални и вътрешни санитарни помещения, както е отразено и в приетия по делото социален доклад.

На първия етаж са разположени помещения с друго предназначение и същите се ползват от бащата за съхранение на негови вещи, видно от показанията на свидетелите.

Съдът не е постановил ползване на двор и стопански постройки, а и целта на закона при всички случаи е когато родителят, на когото са предоставени родителските права, не притежава собствен имот, същият да може да живее в имота на другия родител при определени законови предпоставки, т.е. дотолкова, доколкото го налагат жилищните нужди.

В конкретния случай въззиваемата ползвала само втория етаж на сградата, който е

пригоден за живеене.

С оглед поведението на отв.К. пред първата инстанция - невнасянето на депозит за допуснатата СТЕ до първото по делото заседание и липса на основателна причина за неявяването в първото по делото заседание, както за него, така и за представляващите го, съдът е приел справедлив размер на дължимия наем от ползващия родител.

Счита, че определенията от съда размер съответства на наемите в с. Детелина, т.к. не може да се очаква за описаното жилище да се плаща толкова, колкото в центъра на гр. Варна.

От въззивната жалба се установявало, че въззивникът желал да остави майката и детето без самостоятелен дом, че не желае да заплаща издръжка за минало време, че желае да заплаща месечна издръжка в минимален размер, но иска доверителката ми да му заплаща наем в размер, двукратно по-висок от издръжката. Отправените до съда искания са изцяло неоснователни, а с оглед поведението на въззивника пред първата инстанция и недоказани.

Поради изложеното моли да не бъдат допускани исканията от въззивника доказателства предвид забраната на чл.266 ГПК.

На сл.място.

В отговора е посочено, че с въззивната жалба е въведено ново твърдение - бащата бил заплатил за минал период 1 190лв, считано от 1.03.2021г до 30.10.2021г, за което нито пред първата инстанция, нито с в.жалба били представени каквито и да било доказателства, а и с оглед настъпилата преклузия, не би следвало да бъде обсъждано.

Въззиваемата била посочила още пред ВРС за кои месеци и по колко лева е получавала от бащата за издръжка на детето преди завеждането на ИМ и е претендирала само разликата до 350лв месечно.

Съдът е постановил плащане на издръжка по чл.149 СК само за претендираната разлика, което е правилно и обосновано.

Поради гореизложеното моли за потвърждаване постановеното от ВРС решение в обжалваните части и за присъждане на сторените от въззиваемата разноси в настоящото производство, вкл. адв.хonorар.

С оглед заявените с жалбата оплаквания и при служебната проверка съдът констатира допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в следното:

С определението № 771/21.01.2021г ВРС е приел предявения от ответника И. К. насрещен иск за развод поради ДНР на брака по вина на ответницата, обективизиран в молба вх.№ 1635/12.01.2021 и същевременно не е приел за съвместно разглеждане съединените с него небрачни иски, като се е позовал на разпоредбата на чл.131 ГПК, т.е. били заявени извън преклузивния срок и с аргумента, че съдът има задължението и служебно да се произнесе по отношение упражняването на родителските права, РЛО, издръжката, без дори да е сезиран с такива искания.

Горното не се споделя от въззивния съд.

Производството по брачни дела се отличава от общото исково производство и затова е включено в Част Трета „Особени искови производства“. В чл.332 ал.3 ГПК е посочено, че разпоредбите на ал.1 и ал.2 от същия член се прилагат за ответника за исковете, които той е могъл да предяви. Така нормата на ал.2 визира, че с брачните искове задължително се предявяват и разглеждат исковете за родителските права, личните отношения издръжката, сем.жилище, издръжката между съпрузите и фам.име.

При това положение, РС неправилно е отказал да приеме небрачните искове, предявени от ответника Ив.К. и надлежно съединени с насрещния му иск за прекратяването на брака поради дълбоко и непоправимо разстройство, вина за което има ищцата.

С последващо Определение № 3315/24.03.2022г ВРС е докладвал подадените иск и насрещен такъв от двете страни с наведени твърдения за допуснати брачни провинение от страна на всеки един от тях, като е разпределиправилно доказателстветата тежест и е уважил доказателствените искания на ответника за издаване на съд.у-е, гласни доказателства и СТЕ. Производството по делото е било насрочено за разглеждане в о.с.з. на 1.06.2021г от 11.00ч.

За постановеното определение на ответника е била изпратена призовка на адреса в с.Детелина, получена от неговата майка П К К. на 1.04.2021г.

На 1.06.2021г в 10.37 по ел.поща е изпратено писмо от адв.Цв.Д /л.76-С/, входящо под № 36565/1.06.2021г с искане да не се дава ход на делото, тъй като не му е възможно да се яви в с.з. поради късното му упълномощаване, а доверителят му е извън страната и ще се върне след два календарни месеца. По тази причина не може да осигури адекватна защита в това производство.

От съдържанието на изготвения Протокол № 2971/6.06.2021 за проведеното на 1.06.2021 с.з. е видно, че на поименното повикване в 11.21ч ответникът Ив.К. не е явил, както и неговият процесуален представител, като съдът е приел същия за редовно призован по делото.

Постъпилата по ел.поща молба за отлагане на производството по делото е била докалдвана, която съдът е оставил без уважение по съображения, че ответникът е бил редовно призован за с.з. и би могъл да организира своевременно защитата си. Същевременно не са представени доказателства за внезапно възникнали пречки, възпрепятстващи го да се яви лично в с.з., както и упълномощената М Ч.

Въззивният съд намира, че отправеното искане за отлагане на производството по делото е било основателно по съображения:

Посоченото лице М Л Ч, род.1968г, е била упълномощена от ответника на 17.03.2022г, вкл. да го представлява по настоящото дело.

От съдържанието на самото пълномощно не може да стане ясно дали посоченото лице попада сред лицата по чл.32 ГПК, които имат право да осъществяват процесуално представителство по пълномощие. Същата е родена 1968г, а ответникът – 1988г. Предвид и останалите данни по делото за имената на неговата майка, получила призовката за с.з., и данните за неговото дете, П, 5г, то очевидно посоченото лице не се явява нито роднина по

пряка линия - родител или дете, нито има данни да е съпруга, нито да е адвокат, посочен в т.1. Ето защо самото лице не би могло да бъде надлежен процесуален представител на ответника. Що се отнася до преупълномощения от нея адв.Д, то е видно, че е бил упълномощен едва на 1.06.2022г. Датата, макар и да не е достоверна, не е била оспорена.

Що се отнася до невъзможността самият ответник да се яви лично поради отсъствието му от страната, както е посочено в молбата на адв.Д, то това се установява от справката, издадена от МВР, по искане на самата ищца – л.73-І. От последния запис е видно, че лицето е излязло от страната на 21.03.2022 в 16.28ч и няма данни да е влизало на територията на РБългария към 1.06.2022г. От този факт може да се направи и изводът, че към датата на получаването на призовката на 1.04.2022г ответникът вече е бил извън страната, а майка му, получила съобщението вместо него, очевидно не би могла да изпълни поетото по реда на ГПК чл.46 ал.2 задължение да му я предаде, вкл. до датата на самото с.з. поради отсъствието му до него момент.

Предвид всичко изложено, както и това, че проведеното на 1.06.2022г с.з. е било първо за разглеждането на иска за развод, на което страните са задължени да се явят лично, съдът е допуснал процесуално нарушение, давайки ход на делото и разглеждайки го в отсъствието на ответника, за който налице са били уважителни причини да не се яви. При това, същият се явява и ищец по предявения от него насрещен иск, в който случай би била приложима хипотезата на ал.1 на чл.321 ГПК за задължителното му явяване. А в случай, че не се е явил без уважителни причини, то производството по неговия иск би следвало да бъде прекратено.

В допълнение може да се посочи и това, че разглеждайки делото в едно съдебно заседание, РС е допуснал и нарушение на разпоредбата на чл.59 ал.6 СК, съгласно която има задължението да изслуша родителите, след като от брака има родени непълнолетни деца. По отношение на ищцата, която е присъствала в о.с.з., това също не е било сторено.

Предвид изложеното се налага изод за допуснати от РС нарушения на съдопроизводствените правила, което налага повторното извършване на процесуалните действия, осъществени в първото с.з., като се приемат за съвместно разглеждане предявените от ответника небрачни искове наред с предявения от него насрещен брачен иск за развод и се даде възможност на същия да представи исканите от него доказателства, чието събиране следва да бъде допуснато.

С оглед изложеното и на осн.чл.267 ал.1 ГПК, **ВЪЗВИВНИЯТ СЪД**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за разглеждане **въззивна жалба вх.№ 46931/11.07.2022г от И. Н. К.** срещу решението на ВРС-48с-в № 1989/2.06.2022 по гр.д.№ 15809/ 2021 в сл. **части**, с които е прекратен бракът му с М. Г. К. и е постановено, че вина за настъпилото ДНР на брака има само той; осъден е да заплаща в полза на малолетното си дете П, род.2016г, месечна издръжка в размер на 350лв, считано от 1.11.2021г, както и такава за минало време общо в

размер на 2080лв за периода от 1.03.2021г до 31.10.2021г; на жената е предоставено ползването на семейното жилище, представляващо къща, намираща се в с.Детелина, общ.Д.Чифлик, Варн.обл., в имот пл.№ 2 в кв.1 по плана на селото, която е лична собственост на мъжа; осъден е да заплати съответните държавни такси, следващи се върху присъдените размери на издръжките, както и тези по иска по чл.57 ал.2 СК и по иска за развод, а също и сторените от ищцата разноски по делото.

ПРИЕМА ЗА СЪВМЕСТНО РАЗГЛЕЖДАНЕ предявените от И. Н. К. **небрачни искове**, заявени заедно с подадения насрещен брачен иск за развод, като само последният е бил приет за разглеждане от ВРС.

УВАЖАВА доказателствените искания на въззивника , както следва:

ДА СЕ ИЗДАДАТ на въззивника, респ.неговия процесуален представител, **съдебни удостоверения**

1/ по силата, на което да се снабди с друго такова от НАП-Варна относно регистрирани трудови договори на М. Г. К. ЕГН ***** за периода 1.11.2016г - 31.12.2021г;

2/ по силата на което да се снабди с друго такова от ОД на МВР-Варна за постоянния и настоящ адрес на М. Г. К. ЕГН *****;

ДОПУСКА ДО РАЗПИТ двама души свидетели при условията на водене, които да установят твърденията на въззивника-ищец по НИ за допуснати от страна на съпругата брачни провинения :

- че е полагал грижи за семейството и го е издържал;
- за упражняваната спрямо него физическа и вербална агресия от страна на въззиваемата;
- за излагащото я като съпруга поведение;
- за системните скандали, предизвиквани от нея ;
- за напускането на сем.жилище ,

описани подробно по-горе в изложението на възивната жалба ;

ДОПУСКА СЪДЕБНО-ОЦЕНИТЕЛНА ЕКСПЕРТИЗА, вещото лице по която, след като извърши оглед на място и изготви окомерна скица на сградата, построена в дворто място в с.Детелина, на която да отрази от колко етажа е сградата и какви помещения има на всеки етаж, всички ли са годни за използване, като отчете кои помещения са за живеене, да определи какъв би следвало да бъде размерът на месечиня пазарен наем за имота.

ОПРЕДЕЛЯ депозит в размер на **250лв**, вносим от въззивника по см-ката на ВОС - „Вещи лица“ и представяне на доказателства за това в едноседмичен срок от уведомяването на страната.

Вещото лице ще бъде определено с определение от з.з. след представянето на доказателствата за внесения депозит.

ЗАДЪЛЖАВА двамата родители да се явят лично за изслушване от съда и поставяне на въпроси по фактите, относими към предмета на спора.

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **13.12.2022г от 15.30ч**, за които дата и час да се призоват страните с връчване препис от настоящото определение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____